

РЕШЕНИЕ

№ 5886

гр. София, 18.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 16.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **5781** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Агенция за социално подпомагане /АСП/, с адрес в [населено място], срещу Решение № 405/21.04.2021г. по преписка № 355/2019г. на Комисията за защита от дискриминация /КЗД, Комисията/.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон, при несъответствие с целта на закона и при липса на мотиви. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът – Комисия за защита от дискриминация чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и оспорва поискания размер на юрисконсултското възнаграждение с жалбата.

Заинтересованата страна – А. Д. не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

На 12.02.2019г. на основание чл.40, ал.2 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр./ във вр. с §6 от ПЗР на Закон за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ/,

отм. от 01.01.2019г. и в изпълнение на Решение на КЗД от 10.11.2017г. за провеждане на кампания "Достъпна България" и заповед №24 от 20.03.2018г. на председателя на КЗД е извършена проверка на състоянието на архитектурната достъпност на обект: Дирекция "Социално подпомагане" /Д"СП"/ [населено място], [улица]. За проверката е съставен Констативен протокол /КП/, в който е записано, че обектът се състои от няколко помещения, с равна настилка, намира се на първия етаж на жилищна сграда и на входа има стъпала, които представляват пречка за хора в неравностойно положение. По време на проверката са направени 3 броя снимки, приложени към протокола. Проверката е извършена в присъствието на един свидетел - И. Х. Ф., който подписал протокола.

Във връзка с отразеното в КП председателят на КЗД - А. Д. приела, че са налице данни за нарушение по смисъла на чл.5, пр.посл. от ЗЗДискр. във вр. с §1, т.7 и т.8 от ДР на ЗЗДискр. и с Доклад от 20.05.2019г. е предложил на членовете на КЗД да бъде образувано производство за защита от дискриминация по признак "увреждане".

На 17.07.2019г. е проведено редовно заседание на КЗД, на което е разгледан доклад за самосезиране във връзка с кампания "Достъпна България". Прието е да се образува производство по доклад от 26.02.2019г. - цитираният по-горе КП.

С разпореждане № 842/12.08.2019г. председателят на КЗД е образувал преписка с № 355/2019г. по описа на Комисията за производство по глава четвърта от ЗЗДискр. по признак „увреждане“. Преписката е разпределена за разглеждане от пети заседателен състав. С разпореждането е указана доказателствената тежест на ответната страна, както и че страните са длъжни да оказват съдействие на КЗД при събиране на доказателства, както и да представят доказателства, които се намират при тях.

Проведено е проучване по реда на чл.55 - чл.59 от ЗЗДискр., като било изискано становище, информация и доказателства от ответната страна - Агенция за социално подпомагане.

В КЗД на 11.11.2019г. е постъпило становище от страна на Агенция за социално подпомагане, в което е посочено, че централният офис на АСП, находящ се в [населено място], [улица] разположен в клубно помещение с обща площ от 254, 48 кв.м., представляващо част от подблоково пространство на жилищен блок "С.". Помещенията са собственост на [община], и са предоставени за безвъзмездно управление на АСП за нуждите на Д"СП" А.. В офиса са обособени помещения за служителите на отдел "Социална закрила" и отдел "Индивидуална оценка на хора с увреждания и социални услуги". Достъпът до помещенията се осъществява чрез стълбище с височина 1,24м. Приемното помещение е малко /4,55м./3,85м./ и гражданите изчакват отвън, на площадка пред входа. Изразено е становище, че наличната база не позволява ремонтни дейности, които да осигурят достъпна архитектурна среда, съобразно нормативните изисквания. Дори да се намери техническа възможност за реструктуриране на пространството пред входа на сградата за изграждане на платформа, общата площ на ползваните помещения не позволява обособяване на подходящо помещение за прием на граждани. Сочи се, че за осигуряване на достъпна архитектурна среда в период от две години АСП полага усилия за разрешаване на проблема със сградния фонд. Посочено е, че в резултат на извършвани строително монтажни дейности /С./ изцяло обновена е приемната, в която е предвидено място за поставяне на столове, на които гражданите да изчакват реда си. В рамките на възможностите са предприети административни мерки, които да гарантират спазване на правата на хората с увреждания, като на информационно табло

на дирекцията, чрез медии и при консултиране на клиенти се предоставя информация, че заявленията може да се подават лично, от упълномощено лице, чрез лицензиран пощенски оператор с писмо с известие за доставяне, както и по електронен път. В тежки социални случаи заявленията на лицата за социални плащания или социални услуги се приемат от социалните работници и чрез посещение в дома им. Към становището са приложени документи, вкл. Договор за предоставяне безвъзмездно за управление на недвижим имот - частна общинска собственост, регистриран на 13.08.2019г. между [община] - собственик и АСП - управител. Предмет на договора е помещение с площ 254,48 кв.м., представляващо подблоково пространство на бл."С.", находящ се на [улица], [населено място]. Видно от чл.4 от договора собственикът е дал съгласие управителят да извърши основен ремонт и изграждане на достъпна среда на имота, като разходите по поддържането и ремонта на предоставения безвъзмездно за управление имот, са за сметка на АСП. Договорът е за срок от 10 години, считано от 26.08.2020г.

Изготвен е доклад – заключение /л. 95/. Насрочено е заседание на Комисията. Издадена е заповед за заместване на отсъстващ член от заседателния състав. Проведено е заседание на 01.12.2020г., на което е разяснена целта на помирителното производство. Ответникът не е упълномощил своя представител за тази процедура и производството е продължило по общия ред. В заседанието ответникът чрез представител е представил два договора за безвъзмездно предоставяне за управление - договор, регистриран на 13.08.2019г., договор от 11.08.2010г. и снимков материал в уверение на това, че е изграден навес и че в това помещение технически е невъзможно преустройство - стълбите са тесни и не може да се направи нищо, с оглед нормалното функциониране. Доказателствата са приети и преписката е обявена за решаване.

С договора от 11.08.2010г. [община] - собственик и АСП - управител са се договорили за безвъзмездно предоставяне управлението на недвижим имот - частна общинска собственост - клубно помещение - част от подблоковото пространство на жилищен блок "С".

Въз основа на събраните по преписката писмени доказателства и становища на страните, решаващият състав на КЗД, е постановил оспореното Решение № 405/21.04.2021г. С него е установено, че при осъществяване на своята дейност ответната страна Агенция за социално подпомагане е поддържала и продължава да поддържа архитектурна среда, затрудняваща достъпа на лица с увреждания до и в сградата на Дирекция "Социално подпомагане", [населено място], извършвайки по този начин дискриминация по смисъла на чл.5 вр. с чл.4, ал.1 от ЗЗДискр. по признак "увреждане" и представлява нарушение на закона. С решението на основание чл.47, т.3 във вр. с чл.80, ал.2 от ЗЗДискр. на Агенция за социално подпомагане, поради установена дискриминация по признак "увреждане" е наложена имуществена санкция в размер на 250 лв. и на основание чл.47, т.4 от ЗЗДискр. е предписано в тримесечен срок от постановяване на решението АСП да предприеме необходимите действия за изграждане на достъпна архитектурна среда, осигуряваща свободен и самостоятелен и независим достъп на лица, включително с ограничена подвижност, до и в сградата на Д"СП" [населено място], на адрес: [населено място], [улица].

Решението е съобщено на дружеството жалбоподател на 25.05.2021г. Жалбата е регистрирана в КЗД на 04.06.2021г.

Жалбата е допустима. Подадена е в срок, от адресат на акта и срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението е постановено от компетентен орган – Комисията за защита от дискриминация, заседателен състав, конституиран съгласно разпореждане на председателя на КЗД за образуване на преписка и последващо разпределяне на същия състав в изпълнение на нормата на чл.54 от ЗЗДискр.

Оспореното решение е издадено при спазване на установената от закона писмена форма и съдържа предписаните в чл.66 от ЗЗДискр. реквизити. Не са извършени съществени нарушения на административно производствените правила, съставляващи отменителни основания. Изложени са фактическите и правни основания за издаването на акта, поради което формата му позволява ефективна съдебна проверка на материалната му законосъобразност. При издаването на решението са спазени специалните административнопроизводствени правила, установени в чл.50 - чл.70 от ЗЗДискр. В съответствие с чл.50, т.2 от ЗЗДискр. производството е започнало по инициатива на КЗД. Съгласно чл. 54 от ЗЗДискр. преписката е разпределена на състав и е определен докладчик.

Представените от жалбоподателя доказателства в административното производство са приети и обсъдени от КЗД. На жалбоподателя е предоставена възможност да ангажира доказателства и в съдебното производство. Всички относими за случая доказателства са събрани. Пропуски при установяване на релевантните факти не са допуснати.

Компетентността на КЗД е уредена в разпоредбата на чл.47 от ЗЗДискр., където са регламентирани правомощията, с които разполага при решаването на визираните в същия текст въпроси, в качеството ѝ на независим специализиран държавен орган, осигуряващ предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и равенство на възможностите. В случая решаващият състав е ползвал правомощията си по чл.47, т.3 и т.4 от ЗЗДискр. Жалбоподателят е санкциониран за извършено нарушение на чл.5 във вр. с чл.4, ал.1 от ЗЗДискр., по защитен признак "увреждане".

На 26.01.2012г. България е ратифицирала Конвенцията за правата на хората с увреждания, която посочва основните принципи, върху които следва да се опира българският законодател за защита на правата на хората с увреждания, както и при създаването на условия за интеграцията и изравняване на възможностите на тези хора. Съгласно чл.2 от Конвенцията "дискриминация по признак на увреждане" означава всякакво правене на разлика, всякакви ограничения или изключения, основаващи се на увреждане, имащи за цел или последица нарушаване или отменяне на зачитането, признаването или равноправното упражняване на всички права на човека и основни свободи в политическата, икономическата, социалната, културната, гражданската или всяка друга област. Това включва всякакви форми на дискриминация, включително отказ за предоставяне на разумни улеснения.

Изискването за достъпност на архитектурната среда е въведено с чл. 9 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания. Държавите, ратифицирали конвенцията, са длъжни да предприемат мерки, които да идентифицират и премахват всякакви пречки и прегради пред достъпността по отношение на: а/ сгради, пътища, транспортни и всякакви други открити и закрити съоръжения, включително училища, жилищни постройки, здравни заведения и работни места; б/ информационни,

комуникационни и други услуги, включително информационни системи и услуги за спешна помощ.

Нормата на чл.4 от ЗЗДискр. забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на признак "увреждане". Разпоредбата на чл.5 от ЗЗДискр. определя като дискриминация изграждането и поддържането на архитектурна среда, която затруднява достъпа на лица с увреждания до публични места. Законът не дава дефиниция какво се разбира под публично място. Това понятие следва да се тълкува, изхождайки от целта на ЗЗДискр. и в съответствие с чл.9 от Конвенцията за правата на хората с увреждания. Съгласно цитираната норма от Конвенцията целта е да се даде възможност на хората с увреждания да живеят самостоятелно и да участват пълноценно във всички аспекти на живота, като имат достъп до всички удобства и услуги, отворени или предназначени за широката общественост, както в градските, така и в селските райони. От изложеното следва, че сградата, в която се предоставят предлаганите социални услуги от жалбоподателя, може да се определи като публично място.

Забраната по чл.5 от ЗЗДискр. е абсолютна, поради което не може да бъде оправдана с аргументи за собствеността върху сградата и със статута на субекта, който ползва имота за осъществяване на социалната си дейност. Адресат на забраната са всички правни субекти, които осъществяват контрол върху публичното място - независимо дали тези субекти са публични или частни. Адресати на задължението за изграждане на достъпна среда са всички собственици и наематели, които осъществяват експлоатация на обществени обекти.

С договора от 11.08.2010г. на АСП е предоставена възможност за извършване на промени и преустройства в процесния имот с изричното съгласие на собственика - [община]. Доказателства за поискано съгласие от АСП да изгради достъпна среда на имота и за отказано съгласие от [община] не са представени. Видно от договора за безвъзмездно предоставяне на управлението от 13.08.2019г. собственикът на имота е дал съгласието си управителят да извърши основен ремонт и да изгради достъпна среда на имота. Действително този договор е влязъл в сила на 26.08.2020г., но съгласието за изграждане на достъпна среда е било налице към момента на сключването му. При тези данни АСП не е предприела никакви действия за изграждане на достъпна среда.

Аргументите на жалбоподателя за активни действия за осигуряване на подходящ сграден фонд се опровергават с представения по делото договор от 13.08.2019г. за същия имот, който е ползван и по силата на договора от 11.08.2010г. Ако АСП е считала процесното помещение за неподходящо не е следвало да сключва нов 10-ет годишен договор. Останалите документи, на които се позовава жалбоподателят касаят периода от 2003 -2006г., тоест преди сключване на първия договор за управление. Изготвените през 2016г. документи - докладна записка от директора на Д"СП" /л.86/ изготвена по повод писмо от кмета на [община] /л.87/ във връзка с кандидатстване по проект "Красива България" не са по инициатива на жалбоподателя и не сочат на активност от негова страна.

Съгласно §1, т.2 от ДР на Наредба №4 от 01.07.2009г. за проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията за достъпна среда на населението, включително за хората с увреждания "достъпна среда" е среда в урбанизираните територии, сградите и съоръженията, която всеки човек с намалена подвижност, със или без увреждания може да ползва свободно и самостоятелно.

За жалбоподателя като доставчик на обществени услуги и наемател на клубно помещение, разположено в подблоковото пространство на жилищен блок "С.", съществува задължение за осигуряване на достъпна среда, включително за лица със затруднена двигателна подвижност.

В чл.57, ал.1 от ЗХУ е предвидено, че проектирането и изграждането на елементите на достъпна среда в урбанизирана територия и на достъпната среда на сградите и съоръженията се извършват при спазване на наредбата на чл.53, ал.3 при условията и по ред, определени в ЗУТ. В разпоредбата на чл.57, ал.2 е предвидено, че за съществуващи елементи на достъпната среда в урбанизираната територия и достъпна среда на съществуващи сгради и съоръжения, при които не може да се спазят изцяло изискванията за достъпност на наредбата по чл.53, ал.3 към отделни строителни елементи или това обременява излишно и непропорционално околните, достъпността се осигурява чрез прилагане на технически и/или организационни мерки и/или чрез спомагателни средства и пособия за определени групи хора с увреждания, когато това се налага. В случая не е налице изключението по цитираната разпоредба, тъй като твърденията на жалбоподателя в тази насока не се установяват от представените по делото доказателства. Липсват становища от архитект или инженер - конструктор, изготвени преди образуване на административното производство и/или по време на същото, че е невъзможно спазване изцяло на изискванията за достъпност на наредбата по чл.53, ал.3 от ЗХУ при наличие на помещение с площ от 254,48 кв.м. и седем външни стъпала с височина 1,24 м..

В конкретния случай в Д"СП" [населено място], с адрес [населено място], [улица] липсвала изградена достъпна архитектурна среда за хора с двигателни увреждания. Тези обстоятелства са установени с протокол от 12.02.2019г., съставен от служител на КЗД при извършена проверка, от който е видно, че не е осигурен достъпът за хора с увреждания. За да се стигне до входа на Д"СП", е необходимо да се преодолеят стълби, което за хора с инвалидни колички практически е невъзможно. Констатацията се потвърждава от приложени към протокола снимки на входа на обекта, вкл. и стълбите пред входа. В хода на производството пред Комисията също не са представени доказателства за изграждане на достъпна архитектурна среда, осигуряваща достъп на лица с ограничена подвижност до и в сградата. Видно от представените снимки от ответника в заседанието на 01.12.2020г. стълбите към входа не са пригодени по никакъв начин за придвижване на хора с ограничена подвижност. Съществуващият парапет от едната страна и стената от другата страна на външните стълби към входа не спомагат за придвижването на хора,

ползващи инвалидни колички. Изграждането на навес предпазва от валежи само клиенти на Д"СП", които нямат двигателни затруднения. Указаната възможност заявленията да се подават чрез пълномощник, чрез лицензиран пощенски оператор или по електронен път сочи на опосреден път до предлаганите услуги за хората с ограничена подвижност, респ. тези хора нямат самостоятелен, независим и свободен достъп. Възможността клиентите да бъдат обслужвани в домовете им също не е достатъчна мярка и не може да се приеме, че е създадена достъпна среда. Следователно доказателства, че действително е създадена достъпна архитектурна среда за хора с увреждания към датата на приключване на административното производство не са представени. Такива не бяха представени и към приключване на съдебното производство пред настоящата инстанция. Ето защо нарушението правилно е квалифицирано от КЗД като пряка дискриминация по признак "уреждане", съобразно чл.4, ал.2 във вр. с чл.5 от ЗЗДискр.

В настоящия случай не се установява действително създадена достъпна архитектурна среда за хора с увреждания. По тази причина дадените с оспореното решение задължителни предписания не са лишени от смисъл и не липсва конкретно законово основание за постановяването им.

Правилно на основание чл.80, ал.2 от ЗЗДискр. органът е наложил имуществена санкция на жалбоподателя. За определяне размера на санкцията са взети предвид поредността на нарушението и определяемият кръг на засегнатите лица от нарушението. Съдът намира, че с така определен размер на санкцията - 250,00 лв., в предвидения в закона минимален размер ще се предотврати за в бъдеще допускането на дискриминация и жалбоподателят ще се мотивира да изгради и поддържа достъпна архитектурна среда.

Предвид изложеното оспореното решение е законосъобразно. Жалбата е неоснователна.

При този изход на правния спор основателна е претенцията на ответника за присъждане на разноски на основание чл.143, ал.4 от АПК във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК в размер на 100,00 лв.

Претенцията на жалбоподателя за разноски е неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Агенция за социално подпомагане, с адрес в [населено място] срещу Решение № 405/21.04.2021г. по преписка №

355/2019г. на Комисията за защита от дискриминация, с адрес в [населено място].

ОСЪЖДА Агенция за социално подпомагане, с адрес в [населено място] да заплати на Комисията за защита от дискриминация, с адрес в [населено място] сумата 100,00 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-ет дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: